

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) G. Stratulat
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Primăriei municipiului Chișinău, Cristina Damian,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Primarului General al municipiului Chișinău cu privire la anularea dispoziției,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul Primăriei municipiului Chișinău și menținută hotărârea Judecătoria Centru, municipiul Chișinău din 19 mai 2016,

c o n s t a t ă:

La 12 februarie 2016 SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău, solicitând anularea dispoziției nr. 948-d din 11 noiembrie 2015 cu privire la implementarea Legii nr. 37 din 19.03.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

În motivarea acțiunii a indicat că la 11 noiembrie 2015 Primarul General al mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 948-d cu privire la implementarea Legii nr. 37 din 19.03.2015 pentru modificare și completarea unor acte legislative.

Consideră această dispoziție ca fiind una ilegală și emisă cu încălcarea competenței și a normelor de drept.

Menționează că prin răspunsul la cererea prealabilă, administrația publică locală a informat că Direcția Generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău va elabora și înainta spre aprobare proiectul dispoziției prin care vor fi eliminate neconformitățile enunțate în cererea prealabilă.

Afirmă, că Primarul General nu este în drept să emită dispoziții de implementare a legii, deoarece, conform art. 29 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, atribuțiile de bază ale primarului sunt indicate expres, respectiv Primarul General nu deține o asemenea atribuție.

Indică că în preambulul dispoziției sunt făcute referiri la un șir de articole din actele legislative care reglementează dreptul furnizorilor de a calcula penalități pentru întârzierea la plata serviciilor locative-comunale, respectiv, administrația publică locală nu este în drept, printr-un act inferior actelor legislative, să interzică calcularea penalităților la neachitarea în termen a plăților pentru serviciile comunale.

Sușține că dispoziția în cauză contravine prevederilor art. 629 al Codului civil care prevede că, penalitatea prevăzută de lege nu poate fi exclusă și nici micșorată anticipat prin acordul părților.

Iar potrivit art. 21 alin. (1) lit. e) al Legii nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, titularii de licență au dreptul să perceapă penalități pentru întârzierea la plata energiei termice facturate în mărimea și în modul stabilit prin contract în urma negocierilor. Cuantumul penalității este negociabil, dar nu poate depăși rata medie anuală ponderată a dobânzii la creditele noi acordate în moneda națională de băncile comerciale, pentru un an, înregistrată în anul precedent și publicată în raportul Băncii Naționale a Moldovei.

Indică că dispoziția Primarului General nr. 948-d din 11 noiembrie 2015 contravine prevederilor actelor și prin acest act administrativ sunt lezate drepturile furnizorului de energie termică de a încasa penalități pentru neachitarea în termen a plăților pentru furnizarea agentului termic.

Astfel, furnizorul de energie termică suportă pierderi pentru neonorarea de către consumatori a obligațiilor de plată a energiei termice.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”.

S-a anulat dispoziția nr. 948-d din 11 noiembrie 2015 cu privire la implementarea Legii nr. 37 din 19.03.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, reprezentantul Primăriei mun. Chișinău la 08 iunie 2016 a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 s-a respins apelul Primăriei mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 mai 2016.

La 10 februarie 2017 reprezentantul Primăriei mun. Chișinău, Cristina Damian, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 mai 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În motivarea recursului recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

Totodată, a invocată că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Astfel, consideră că dispoziția contestată este legală, deoarece a fost emisă de către un organ competent, conform legislației în vigoare și cu respectarea procedurii stabilite.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 a fost depus la 10 februarie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de reprezentantul Primăriei mun. Chișinău, Cristina Damian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Primăriei municipiului Chișinău, Cristina Damian, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari